



שואל וימי מימין העיתונאית דליה שחורי, העובדת בעי המישר. באמצע (קרח) שלמה באטס. אמרו שהו שהיה קרוב אליו ביותר בדיעותיו הימניות, אך לאפרתי היו חברים רבים מ

**אי-אפשר להגדיר
אותו. הוא היה
המונח של ירושלים:
אפרתי**

כוס

לחיי המת



זוות בגאזים דויד אפרתי במצב כמעט אופייני — עם כוסית קוניאק בידו. אפרתי מת בדירתו ברובע היהודי בירושלים, יחד עם אשתו לילת, כתוצאה מדליפת גז.



מאז לא חזר המישרד היה ריק. השולחן נקי מניירות. על קיר המישרד היו תלויים כמה פלקאטים של מישרדהתיירות: תצלום של בית-לחם, תצלום של מצדה, רישום של ירושלים ופוסטר ציבעוני של ציי-פורים מוגנות. בצד היה מודבק פוסטר של הצייר גיורא אופנהיי-מר, תצלום ישן של איש זקן — מתנה מתפאורן הטלוויזיה איציק אלבלק — ושתי גלויות ציבעור גיות של מפת מלכות-ישראל, הי כוללת חלקים נרחבים מהמדינות השכנות. וכמובן: המיספר הירוק של המונית מזמן המנדט — יס' 501.

בצל

עץ התליה

דויד אפרתי לא הגיע למיש-רדו כמה ימים. הוא גם לא הגיע, מהרגלו מדי בוקר, לקפה טעמון ולשאר המקומות שבהם היה נהוג לשבת מדי יום. הטלפון ב-ביתו לא חדל מלצלצל במשך כל אותם ימים, אך איש לא ענה. אנשי ירושלים תהו לאן נעלם דויד אפרתי. חשבו כי חלה ואושר פו בבית-החולים, או שנסע לחו"ל.

איש לא ניגש לביתו, ברובע היהודי בירושלים, לברר מה קרה. לאפרתי לא היו באים סתם כך הביתה, את מיספר האנשים שהיו אצלו בבית אפשר למנות על אצי בעות יד אחת. וכך שכבו בדירתם דויד ולילה (כמו צילה) אפרתי.



קדרות חיים גורי ואשתו, כמו חברים אחרים של דויד אפרתי, עומדים המומים ליד הקבר, לא מאמינים למראה עיניהם.

שני קברים קיבויטה נודע שהוגו נשר, ישב שעה ארוכה ליד הקבר ובי

פעם, מספרים, ישבו כולם בקפה עטרה ושחו. גם דויד אפרתי ישב שם. ברגע מסויים קם ואמר שהוא יוצא לסדר משהו. הוא חזר כעבור זמן קצר והתיישב לשחות כאילו דבר לא אירע. רק אחרי כמה שנים הסתבר לחבריו, שאותו סידור קטן של אפרתי היה סיום חשבון אלים עם מישהו. היחידים שראו אותו או בפעולה, היו נהגיהמוניות. הם מספרים כי הוא ניגש ליריבו, תוך שניות הניף אותו באוויר. האיש עשה שני סיבובים ונחת בחזקה על הכביש. אפרתי ניער את חולצתו, יישר את מיכנסיו וחזר לעטרה לשתות.

אגדות כאלה דומות להן ליו את דויד כל חייו, והוא מעולם לא אישר או הכחיש אותן. לפני שבוע קם דויד אפרתי מ-שולחנו הקבוע בטעמון ופנה ל-סדר עניין כלשהו, מבלי לספר לחבריו דבר.



המומים חיכ צ'ארלי ביסון וגאזי חקק מסתכלים כלא מאמיני. לאפרתי היו חברים מכל הגילים ומכל הסוגים. אנשים כיבדו אותו מכיוון שהיה איש ישר, והוא כיבד את כולם.



אי שקפיים הפוכים דויד ברונשטיין חברו הטוב שג מרכיב הפוך את מיסקפיו, כמו ש נוהג לעשות, כשהיה במצב רוח טוב. משמאלו דויד מונשיין וגייסי, מפני